

ГЕО МИЛЕВ В ТЪРЖЕСТВЕН ДЕН

chitanka.info

Празник тържествен. Такъв един е
сред вековете световни от век.
Царят оттук за черква ще мине:
сбит е народът — човек до човек.
— Туй е „народът“, а царят ще дойде;
със себе си той и велможите води.

Стойте вий мирни и чакайте тука —
само недейте се блъска така...
— Стой бе, че видиш ли санким юмрука? —
Хайде отпред пък наблягат сега!
„Чакайте! Мирно! Назад отстъпете!
Царят ще мине, но само търпете!“

— Брей, задуших се. — Назад пък не може! —
„Майка му стара! — кой блъска се пак?!“
„Мирно бе, хора!“ — „Ох, господи боже!“
— Чакай бе! де? — я от тоз мерак
ти остави се... — че баня ли искаш,
та в туй варило такъв се натискаш?...

Кой ли пък дявол ме тука докара?
Блъскай се, пъшкай — това ти е кяр?...
Ама не бива: ще зяпаме царя —
сякаш не знам какво е то цар.
— Зяпай да зяпаме, байно!... Ще падне
нещо и нам я — неволници гладни...

„Идат, момчета! — ура! да живее!“
— Лъжат... Бурията... чуйте: ду-ду!...
— Ей генералите! — Царят къде е?
„Царят!! Ура!“ — За ура се наду
мигом народът и гърло раззина —
но с автомобила царят премина
в миг — и остана урата на „У...“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.